

169743

พัลลา ชัยอาญา : การกำหนดค่าเสียหายกรณีการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า :
วิเคราะห์บทบัญญัติมาตรา 13 พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545.
(ASSESSMENT OF DAMAGES IN TRADE SECRET INFRINGEMENT: AN
ANALYSIS OF SECTION 13, TRADE SECRET ACT B.E. 2545 (2002) อ. ที่ปรึกษา :
รองศาสตราจารย์อรพรรณ พันธ์พัฒนา จำนวนหน้า 213 หน้า. ISBN 974-17-7016-2

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยถึงบทบัญญัติทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัญหาของการกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นดังกล่าว โดยข้อมูลที่นำมาเป็นฐานในการศึกษาวิจัยนี้ได้มาจากบทบัญญัติทางกฎหมาย ตำราทางวิชาการ บทความ และคำพิพากษาของศาล ที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าทั้งของไทยและต่างประเทศ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า บทบัญญัติในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 เป็นบทบัญญัติที่มีความชัดเจนและยังคงเป็นบทบัญญัติที่ทันสมัย สามารถนำมาปรับใช้กับการกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าได้ทุกกรณี ดังนั้น ปัญหาของการกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าจึงมิได้เกิดจากปัญหาที่ตัวบทกฎหมาย แต่ปัญหานั้นจะเกิดจากการแสดงบทบาทของโจทก์ในการนำสืบพิสูจน์ค่าเสียหายที่เกิดจากการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าและศาลในการใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายให้แก่โจทก์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการนำสืบพิสูจน์ค่าเสียหายและการใช้ดุลพินิจของศาลในการกำหนดค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ตลอดจนเพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหานั้น โดยเสนอแนะให้ทั้งโจทก์และศาลควรแสดงบทบาทของตนให้มากขึ้น กล่าวคือ โจทก์ควรมีหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสียหาย โดยจะต้องคำนึงถึงหลักทางบัญชีและแนวคิดในทางเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วย ซึ่งจะส่งผลให้โจทก์สามารถแสดงให้เห็นถึงจำนวนของค่าเสียหายที่แท้จริงได้มากกว่าปล่อยให้ศาลเป็นผู้พิจารณาในการกำหนดแต่ฝ่ายเดียว และในการพิจารณาค่าเสียหายให้แก่โจทก์ นอกจากบทบาทในการใช้ดุลพินิจตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว แนวคิดในทางเศรษฐศาสตร์ก็ควรเป็นประเด็นที่ศาลควรใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดค่าเสียหายด้วยเช่นกัน

สาขาวิชา นิติศาสตร์

ลายมือชื่อนิติ

พัลลา ชัยอาญา

ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

169743

4486091834 : MAJOR BUSINESS LAW.

KEY WORDS : DAMAGES / PROOF / TRADE SECRET INFRINGEMENT

PANLAPA CHAI-A-YA : ASSESSMENT OF DAMAGES IN TRADE SECRET
 INFRINGEMENT : AN ANALYSIS OF SECTION 13, TRADE SECRET ACT B.E.
 2545(2002). THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. ORAPAN PANATPATTANA. 213 pp.
 ISBN 974-17-7016-2

This research has been conducted with a view to present a comparative study on legal provisions related to an assessment of damages for trade secret infringement under Thai and foreign laws. Based on pertinent Thai and foreign existing legislations, academic resources as well as precedent cases ruled by the court of justice, the research is set to identify and scrutinize problems on the assessment of damages for trade secret infringement in order to propose resolution.

Outcome of the study demonstrates that Section 13 of Trade Secret Act B.E. 2545 (2002) is clearly-defined, up-to date and applicable in all cases with an issue on the assessment of damages for trade secret infringement. The provisions of law, accordingly, are not the factor accounting for the problems of such assessment. Rather, the said problems lie on role of the plaintiff in producing evidence to attain its burden of proof to clarify damages for the infringement and role of the court in exercise discretion to determine the damages.

The research is proposed to point out expecting problems in respect of burden of proof to clarify damages for trade secret infringement and role of the court in exercise its discretion to determine the damages for the plaintiff. Importantly, the research also proposes recommendations to resolve those problems where the plaintiffs and the court should play more active roles in the matter. Specifically, the plaintiff, on one hand, should provide criteria for calculation of damages by taking into account accounting and economic principles, under the means by which the plaintiff would be able to clarify amount of damages in more efficient manner than leaving discretion with the court. The court, on the other hand, should take into its account economic principles to determine the damages for the plaintiff other than those specified by the provision of law.

Field of Study Law

Student's signature

Nam BoonAcademic year 2004

Advisor Signature

